

เที่ยวบาหลี่: สักการะบรมพุทโธ

- หวน พิณรุพันธ์ -

เที่ยวบาหฺลี : สักการะบรมพุทโธ

หวน พินธุพันธ์

สำนักพิมพ์ พินธุ พินธุพันธ์

เที่ยวบาหลี่ : สักการะบรมพุทโธ

หวน พิณรุฬันธ์ เขียน

หวน พิณรุฬันธ์ ถ่ายภาพ

ธัญพรรณ พิณรุฬันธ์ ออกแบบปก

สำนักพิมพ์ พิณรุฬ พิณรุฬันธ์

29/212 เมืองทองธานี ซอย 8

ถนนแจ้งวัฒนะ อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120

คำปรารภ

ผมมีโอกาสได้ไปเที่ยวบาหลี ประเทศอินโดนีเซีย ระหว่างวันที่ 29 สิงหาคม ถึงวันที่ 2 กันยายน 2556 ซึ่งจัดโดยบริษัทเจริญทัวร์ ทราเวลเซ็นเตอร์ จำกัด มีคณะเดินทางที่เป็นลูกทัวร์คือเพื่อน ๆ วัยสูงอายุเป็นส่วนใหญ่ มักคุ้นเคยได้พาไปสักการะและชม มหาเจดีย์บุโรพุทโธ หรือ บรมพุทโธ เป็นแห่งแรก และได้พาไปชมการแสดงวัฒนธรรมพื้นเมือง บาร็อง ดันซั พระราชวังสุลต่าน วัดทางพุทธศาสนา วัดฮินดู โบราณสถานในเกาะบาหลี ธรรมชาติ ภูเขา เทือกเขา ทะเลสาบ ชายทะเล ตลาดสินค้าพื้นเมือง ตลาดงานศิลปะของบาหลี และได้พบเห็นชาวบาหลีในชนบทที่มีชีวิตที่เรียบง่ายตลอดสองข้างทางที่รถแล่นผ่าน

ผมจึงนำมาเขียนแล้วทำเป็นอีบุ๊กออกเผยแพร่ ในชื่อเรื่องว่า “เที่ยวบาหลี : สักการะบรมพุทโธ” เพื่อให้นักอ่านอีบุ๊กได้อ่านกัน หวังว่าคงจะทำให้ให้นักอ่านอีบุ๊กได้ทั้งความรู้และความเพลิดเพลินกับการอ่านพอสมควร

หวน พันธุพันธ์

29/212 เมืองทองธานี โครงการ 2

อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120

โทร.0865399745,025032668

E-mail : huanphinthuphan@hotmail.com,huan@swu.ac.th

Facebook : <https://www.facebook.com/huanphinthuphan>

<https://www.facebook.com/profile.php?id=100040539275043>

สารบัญ

คำปรารภ	
เที่ยวบาหลี่ : สักการะบรมพุทโธ	1
นำเรื่อง	1
เริ่มเดินทางไปบาหลี่	4
มหาเจดีย์บุโรพุทโธ หรือ บรมพุทโธ	6
วัดปะวน และ วัดเมนดุต	14
ถนนสายวัฒนธรรม มาลิโอโบโร	14
พระราชวังสุลต่าน	15
พระราชวังน้ำ	18
วัดพราหม์นันต์	18
เกาะบาหลี่	24
ชมบารอง ดันซ์ (Barong Dance)	25
ภูเขาไฟบาร์ตู	26
ทะเลสาบบาร์ตู	25
วัดน้ำพุศักดิ์สิทธิ์	29
บ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์	29
ตลาดปราบเซียน ตลาดสินค้าพื้นเมือง	30
ตลาดอุบุด ศูนย์กลางงานศิลปะของบาหลี่	31
วัดเม็งวี	32
เทือกเขาเบดูล	34
วัดอุตัน ดานู บราตัน	34
ทะเลสาบบราตัน	34
วิหารตนะห์ ลีต ดินแดนในทะเล	37
ภัตตาคาร ริมชายหาดจิมบาตัน	38
ซื้อปิ้งย่าง กูต้า เซนเตอร์	36
บทส่งท้าย	41
เกี่ยวกับผู้เขียน	47

เที่ยวบาหลิ : `ลักระบรพทโพ

นำเรื่อง

ผมมีโอกาสได้ไปเที่ยวบาหลิ ระหว่างวันที่ 29 สิงหาคม ถึงวันที่ 2 กันยายน 2556 ซึ่งจัดโดยบริษัทเจริญทัวร์ ทราเวลเซ็นเตอร์ จำกัด มีคณะเดินทางที่เป็นลูกทัวร์คือเพื่อน ๆ วัยสูงอายุเป็นส่วนใหญ่

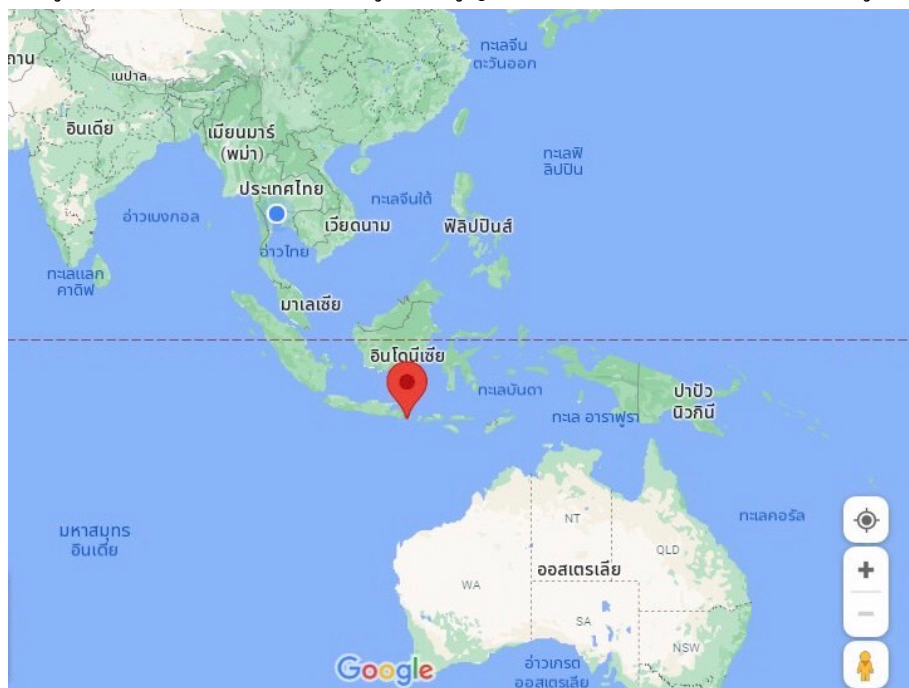
ขอแนะนำให้ผู้จัก บาหลิ พอสั่งเขบกัณก่อนนะครับ

บาหลิ เป็นถิ่นที่อยู่ของชนเผ่าออสโตรนีเซียน (Austronesian) ที่อพยพมาจากถิ่นฐานเดิมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และโอเชียเนีย โดยใช้เส้นทางเดินเรือผ่านภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เมื่อประมาณ 2,000 ปีก่อนคริสตกาล วัฒนธรรมและภาษาของชาวบาหลิจึงเกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิดกับผู้คนที่อยู่บริเวณหมู่เกาะอินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และโอเชียเนีย

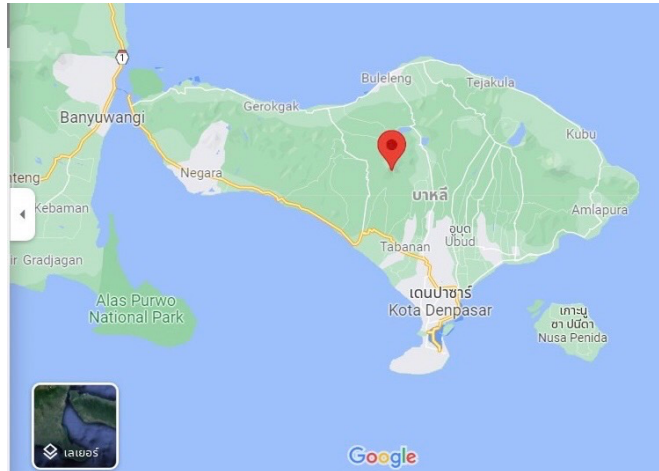
มีการขุดพบเครื่องมือที่ทำจากหินมีอายุกว่า 3,000 ปีได้ที่หมู่บ้านเจกิก (Cekik) ที่อยู่ทางตะวันตก รวมทั้งที่ตั้งถิ่นฐานและหลุมฝังศพของมนุษย์ในยุคหินใหม่ (Neolithic) ถึงยุคสำริด และโครงกระดูกมนุษย์โบราณอายุกว่า 4,000 ปี จัดแสดงอยู่ที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสุปรับาลากา (Museum Situs Purbalaka) ที่เมืองกิลิมานูก์ (Gilimanuk) อีกด้วย ประวัติของบาหลิก่อนการเผยแพร่ศาสนาฮินดูเข้ามายังหมู่เกาะอินโดนีเซียโดยพ่อค้าชาวอินเดียในช่วงศตวรรษที่ 7 เป็นที่รู้กันน้อยมาก อย่างไรก็ตามบาหลิเริ่มเป็นเมืองค้าขายที่คึกคักตั้งแต่ 200 ปีก่อนคริสตกาล[8] การบันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับบาหลิที่เป็นลายลักษณ์อักษร ปรากฏในศิลาจารึกที่ขุดค้นพบใกล้หาดซานูร์ (Sanur) รวมทั้งจารึกบนแผ่นโลหะ เทวรูปสำริด และหินสลักที่แสดงถึงอิทธิพลของศาสนาพุทธและฮินดูบริเวณรอบ ๆ ภูเขาคุนุงกาวิ (Gunung Kawi) และถ้ำโกอากาจะฮ์ (Goa Gajah)

ในช่วงศตวรรษที่ 9 สังคมของชาวบาหลิเริ่มเฟื่องฟูขึ้น ราว ค.ศ. 900 ชาวบาหลิเริ่มพัฒนาระบบชลประทาน การปลูกข้าว รวมทั้งวัฒนธรรมและศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง หลักฐานเกี่ยวกับราชวงศ์บาหลิเริ่มปรากฏในเวลานั้นเช่นกัน โดยมีภาพแกะสลักหินแสดงพิธีอภิเษกสมรสของกษัตริย์บาหลิทรงพระนามว่าพระเจ้าอุดาเยนา (Udayana) กับ เจ้าหญิงชาวตะวันออก ทรงพระนามว่าเจ้าหญิงมเหศวรรัตตะ (Mahendratta) ที่วัดปุราโกระฮ์เตกิปัน (Pura Korah Tegipan) ที่อยู่บริเวณภูเขาคุนุงบาตูร์ (Gunung Batur) ทั้งสองพระองค์มีพระราชโอรสทรงพระนามว่า เจ้าชายไอรังงา (Airlangga) ประสูติเมื่อ ค.ศ. 991 ในเวลาเดียวกัน ชาวเริ่มแผ่อิทธิพลเข้ามายังบาหลิ เมื่อพระองค์พระชันษาได้ 16 ปี ทรงหนีไปยังชาวตะวันตกและทรงได้รับการสนับสนุนจากชาวชาวในเวลาต่อมา เมื่อพระองค์เสด็จขึ้นครองราชย์เป็นกษัตริย์ชาว จึงทรงรวมบาหลิและชาวให้เป็นปึกแผ่นจนกระทั่งเสด็จสวรรคต เมื่อค.ศ.1049 ภาษาชาวที่เรียกว่าภาษากาวิ (Kawi) ได้นำมาใช้ในหมู่ราชวงศ์บาหลิ หลักฐานความสัมพันธ์ระหว่างบาหลิกับเกาะชาวในช่วงศตวรรษที่ 11 อยู่ที่หินสลักที่ภูเขาคุนุง กาวี ใกล้กับเมืองตัมปักซริง (Tampaksiring) หลังจากนั้นบาหลิอยู่ในสถานภาพกึ่งเอกราช จนกระทั่ง ค.ศ. 1284 พระเจ้าเกอร์ตานากาหรือเกียรตินคร (Kertanagara) กษัตริย์ชาวแห่งอาณาจักรสิงหะสำหรี (Singasari) ได้รุกราน

บาหลิ แต่หลังจากนั้น 8 ปี อาณาจักรสิงหะสาห์ล่มสลาย พระราชโอรสของพระเจ้าเกอรตานากาพระนามว่า เจ้าชายวิจาษาหรือวิชัย (Vijaya) ได้ตั้งอาณาจักรมัชปาหิต (Majapahit) ซึ่งนับถือศาสนาฮินดูขึ้น ช่วงเวลานี้เอง บาหลิถือโอกาสแยกตัวเป็นเอกราช ปกครองโดยราชวงศ์ปาเจ็ง (Pajeng) มีศูนย์กลางใกล้กับเมืองอุบุด (Ubud) แต่กะจะห์ มาดา (Gajah Mada) เสนาบดีแห่งอาณาจักรมัชปาหิตเข้ารุกรานบาหลิในรัชสมัยของพระเจ้าดาเล็ม เบอเดาตู (Dalem Bedaulu) แห่งราชวงศ์ปาเจ็งในปีค.ศ.1343 และได้รวมบาหลิเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรมัชปาหิต หลังจากนั้นบาหลิได้ย้ายศูนย์กลางไปอยู่ที่เกลเกล (Gelgel) ใกล้กับเมืองเสมาระปุระ (Semarapura) ในช่วงปลายศตวรรษที่ 14 โดยมีกษัตริย์ปกครองซึ่งชาวบาหลิเรียกว่าทเวะ อากง (Dewa Agung) พระนามว่าพระเจ้าบาตูร์ เร็งก้อง (Batur Renggong) ครองราชย์ในปีค.ศ.1550[7] ก่อนหน้านั้นไม่นานอาณาจักรมัชปาหิตได้ล่มสลายลงในปี ค.ศ. 1515 ลงจากการขยายอิทธิพลของชาวมุสลิม บรรดานักปราชญ์ซึ่งหนึ่งในนั้นคือนักบวชฮินดูชื่อนิราร์ธา (Nirartha) ได้อพยพข้ามมายังบาหลิ โดยนำศิลปวัตถุ ช่างศิลป์ นางรำ นักดนตรี และนักแสดงประจำราชสำนักมัชปาหิตเข้ามาด้วย และได้สร้างวัดปูลูฮูร์อุลวาทู (Pura Luhur Ulu Watu) และวัดปูลาดานะห์ลัด (Pura Tanah Lot) ขึ้น การอพยพครั้งใหญ่ของชาวฮินดูจากชาวได้สิ้นสุดลงราวศตวรรษที่ การอพยพครั้งนี้ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ต่อสังคมบาหลิ สังคมฮินดูในบาหลิเริ่มซับซ้อนขึ้น มีการนำระบบวรรณะเข้ามาใช้ ชาวบาหลิที่อยู่ดั้งเดิมจึงอพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานบริเวณภูเขาทางตอนใน ซึ่งปัจจุบันนี้ผู้สืบเชื้อสายของคนเหล่านี้เรียกว่าบาหลิอากา (Bali Aga) หรือบาหลิมูลา (Bali Mula) ยังคงอาศัยอยู่ที่หมู่บ้านเตองานัน (Tenganan) ใกล้กับวัดปูลาดาศา (Pura Dasa) และหมู่บ้านตรูญัน (Trunyan) บริเวณทะเลสาบบาตูร์

ประเทศอินโดนีเซียและประเทศใกล้เคียง

บาหลิ

ชาวยุโรปกลุ่มแรกที่เดินทางมายังบาหลิคือชาวฮอลันดา ซึ่งนำโดย กัปตันโกเลอนียีส เดอ เฮาต์มัน (Colenius de Houtman) เมื่อค.ศ.1597 และเริ่มเจริญความสัมพันธ์กับราชวงศ์บาหลิ ต้นคริสต์ศตวรรษที่ 17 อีกทางฟากหนึ่งของบาหลิ ชาวฮอลันดาได้ทำสนธิสัญญาการค้าหลายฉบับกับชาว และเส้นทางการค้าเครื่องเทศส่วนใหญ่ได้ตกอยู่ในความควบคุมของชาวฮอลันดาแล้ว เมื่อค.ศ.1710 ศูนย์กลางของบาหลิได้ย้ายไปอยู่ที่กลุงกุง (Klungkung) ปัจจุบันคือเมืองเสมาระปุระ เป็นช่วงเวลาเดียวกับที่ชนชั้นปกครองในบาหลิเริ่มแตกแยกและแบ่งออกเป็นอาณาจักรย่อยๆ ส่วนชาวฮอลันดาเริ่มเข้ามามีอิทธิพลโดยใช้วิธีแบ่งแยกและปกครอง การเข้าควบคุมบาหลิทั้งทางการเมืองและเศรษฐกิจเริ่มต้นเมื่อราวค.ศ.1840 โดยในปีค.ศ.1846 ชาวฮอลันดาได้อำการกู้เรือจมบริเวณชายฝั่งทางด้านเหนือ ใกล้กับเมืองสิงคราช (Singaraja) ในปัจจุบัน นำกำลังทหารเข้ามาและยึดอาณาจักรบูเลเล็ง (Buleleng) และเจ็มบรานา (Jembrana) ไว้ได้ เมื่อยึดอาณาจักรทางตอนเหนือได้แล้ว จึงเริ่มเข้ารุกรานอาณาจักรทางตอนใต้ ในปีค.ศ.1904 ฮอลันดาได้อำการร่วมกู้ซากเรือจีนนอกชายฝั่งหาดซานูร์ เรียกร้องให้อาณาจักรบาคุงจ่ายค่าชดเชยเป็นจำนวนเงิน 3,000 เหรียญเงิน แต่ได้รับการปฏิเสธ ในปีค.ศ.1906 ฮอลันดาจึงได้ยกกำลังทหารเข้ามาบริเวณหาดซานูร์ โดย 4 วันหลังจากนั้น ได้บุกเข้ามาถึงซานเมืองเด็นปาซาร์ (Denpasar) วันที่ 20 กันยายน ค.ศ.1906 ฮอลันดาจึงเริ่มยึดล้อมเมืองเด็นปาซาร์ แต่ฝ่ายบาคุงใช้วิธีการพลีชีพของนักรบที่เรียกว่าปูปุตัน (Puputan) โดยบรรดาเชื้อพระวงศ์ทรงเผ่าพระราชวังและแต่งพระองค์เต็มพระยศพร้อมทรงกริชทรงดำเนินพร้อมกับเหล่านักบวชและข้าราชการบริวารเข้าต่อสู้ แต่ทั้งหมดไม่ยอมจำนน กลับแทงตัวตายด้วยกริชแทน เหตุการณ์ในครั้งนั้นมีชาวบาหลิเสียชีวิตประมาณ 4,000 คน เมื่อยึดอาณาจักรบาคุงได้แล้ว ฮอลันดาจึงเข้ายึดอาณาจักรตาบานัน (Tabanan) จักรกษัตริย์เป็นเชลย แต่ทรงไม่ยอมจำนนและทรงกระทำอัตวินิบาตกรรม จากนั้นฮอลันดาได้เข้ายึดครองอาณาจักรการ์ังอะเซ็ม (Karangasem) และเกียนยาร์ (Gianyar) แต่อนุญาตให้ราชวงศ์ยังทรงปกครองได้ต่อไป ส่วนอาณาจักรอื่น ๆ ฮอลันดาได้ขับไล่เจ้าเมืองออกทั้งหมด ในเดือนเมษายน ค.ศ. 1908 เมื่อฮอลันดาบุกยึดอาณาจักรเสมาระปุระ เช่นเดียวกับกษัตริย์ตาบานัน กษัตริย์เสมาระปุระทรงไม่ยอม

งานและทรงกระทำอหิวิบัติกรรมเช่นกัน การบุกยึดครั้งนั้นทำให้พระราชวังตามันเกอร์ตาโกซา (Taman Gertha Gosa) ได้รับความเสียหายเป็นส่วนใหญ่ ส่งผลให้ตั้งแต่ ค.ศ.1911 ฮอลันดาได้ครอบครองดินแดนของบาห์ลีได้ทั้งหมดและได้รวมบาห์ลีเข้าเป็นส่วนหนึ่งของอินเดียตะวันออกของฮอลันดา (Dutch East Indies)

สงครามโลกครั้งที่สองและการประกาศเอกราช

กองทัพญี่ปุ่นได้ยกพลขึ้นบกที่หาดซานูร์ ในปีค.ศ.1942 และได้ตั้งกองบัญชาการที่เมืองเด็นปาซาร์ และเมืองสิงกราช และขับไล่ชาวฮอลันดาออกไป เมื่อญี่ปุ่นแพ้สงครามโลกครั้งที่สองเมื่อเดือนสิงหาคม ค.ศ.1945 เมื่อฮอลันดาต้องการกลับเข้ามายึดครองบาห์ลีอีก ขบวนการต่อต้านฮอลันดาเริ่มก่อตั้งขึ้น วันที่ 17 สิงหาคม ค.ศ. 1945 นายซูการ์โน (Soekarno) ถือโอกาสประกาศเอกราชแก่ดินแดนที่เคยอยู่ภายใต้การยึดครองของฮอลันดาทั้งหมดและก่อตั้งสาธารณรัฐอินโดนีเซียขึ้น แต่ฝ่ายฮอลันดาไม่รับรอง ขบวนการต่อต้านฮอลันดาในบาห์ลีชื่อเต็นตรา เกอะอะมานัน รักยัต (Tentra Keamanan Rakyat) หรือกองกำลังความมั่นคงแห่งประชาชน (People's Security Force) ถูกซื้อขึ้นต่อต้านฮอลันดาที่เมืองมาร์กา (Marga) เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน ค.ศ.1946 นำโดยอิคุสตี กูระห์ ไร (I Gusti Ngurah Rai) โดยเป็นการต่อสู้เพื่อพลีชีพของนักรบหรือปูชนียอีกครั้ง ในที่สุดฮอลันดาประกาศรับรองเอกราชของอินโดนีเซียเมื่อปีค.ศ.1949 และบาห์ลีจึงเป็นส่วนหนึ่งของอินโดนีเซียในปัจจุบัน

การปกครอง

หลังจากได้รับเอกราช บาห์ลีได้รวมเป็นส่วนหนึ่งของจังหวัดนูซาเต็งการา (Nusa Tenggara) จนกระทั่ง ค.ศ. 1958 รัฐบาลกลางได้ประกาศแยกบาห์ลีออกเป็นจังหวัดหนึ่งของอินโดนีเซีย

การปกครองของจังหวัดบาห์ลี แบ่งเป็น 8 เขต (Districts หรือในชุกอานานิคมเรียกว่า Regencies) โดยภาษาอินโดนีเซียเรียกว่ากานูปาเต

เริ่มเดินทางไปบาห์ลี

วันที่ 15 ธันวาคม 2555 เวลา 3.30 น.คณะเดินทางเที่ยวบาห์ลี 18 คน ซึ่งเป็นผู้สูงวัยเป็นส่วนใหญ่ ประกอบด้วยชาย 1 คน (คือผมเอง) หญิง 17 คน พร้อมกันที่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ อาคารผู้โดยสารขาออก ชั้น 4 ประตู 4 สายการบินการ์ดูดาอินโดนีเซีย เจ้าหน้าที่บริษัท ดีเจริญทัวร์ ทราเวล เซ็นเตอร์ จำกัด คอยให้การต้อนรับและอำนวยความสะดวกให้คณะเดินทางก่อนขึ้นเครื่องบิน และพร้อมไปกับคณะเดินทางเพื่อให้บริการตลอดรายการ

เวลา 6.35 น.เห็นฟ้าจากสนามบินสุวรรณภูมิสู่ **กรุงจาการ์ต้า** เมืองหลวงของประเทศอินโดนีเซีย (ใช้เวลาเดินทาง 2 ชั่วโมง 20 นาที) เมื่อเครื่องบินบินได้ระดับทรงตัวแล้ว แอร์โฮสเตสก็นำน้ำส้มมาแจก ถัดไปเป็นอาหารมื้อเช้าที่เอร็ดอร่อยพอสมควร จากนั้นก็พักผ่อนนอนหลับบ้าง ชมปุยมะขามที่งดงามนอกหน้าต่างบ้าง อ่านหนังสือที่เขาจัดไว้ให้บ้าง ตามแต่ละบุคคลที่จะใช้เวลา 2 ชั่วโมง 20 นาทีให้เป็นประโยชน์

สนามบินจาร์กต้า

เวลา 10.10 น. ถึง **สนามบินจาร์กต้า** เมืองหลวงของประเทศอินโดนีเซีย ลงจากเครื่องบินเข้าไปนั่งพักผ่อนในสนามบิน เพื่อรอเปลี่ยนเครื่องบินขนาดเล็กเดินทางต่อไป **เมืองยอร์กยาคาต้า** ยังไม่ต้องตรวจหนังสือเดินทางเข้าเมือง เพราะไม่ต้องออกจากสนามบิน

เวลา 12.25 น. เดินทางต่อจาก **สนามบินจาร์กต้า** ไปยัง **สนามบินยอร์กยาคาร์ต้า** ใช้เวลาเดินทาง 1 ชั่วโมง 15 นาที

เวลา 13.40 น. ถึง **สนามบินยอร์กยาคาร์ต้า** เมืองยอร์กยาคาร์ต้า ผ่านพิธีตรวจคนเข้าเมืองยอร์กยาคาร์ต้า ซึ่งเป็นเมืองเก่า และเป็นเมืองประวัติศาสตร์ที่พร้อมด้วยเสน่ห์ทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย อาทิ วัดพุทธศาสนา และวัดฮินดู เป็นต้น ปัจจุบันนี้ **เมืองยอร์กยาคาร์** เป็นเขตปกครองพิเศษของประเทศอินโดนีเซีย

เวลา 14.00 น.รถออกจากสนามบิน มัคคุเทศก์ชาวอินโดนีเซียพาไปชม **มหาเจดีย์บุโรพุทโธ** หรือ **บรมพุทโธ** เป็นแห่งแรก เพราะอยู่ห่างเมืองยอร์กยาคาร์ตาเพียง 40 กิโลเมตร (ตั้งอยู่ในภาคกลางของเกาะชวา) ใช้เวลาเดินทางราว 1 ชั่วโมง

มหาเจดีย์บุโรพุทโธหรือ บรมพุทโธ

ขอแนะนำให้รู้จัก มหาเจดีย์บุโรพุทโธ หรือ บรมพุทโธ กันก่อนนะครับ ซึ่งผมได้คัดลอกเรื่องนี้มาจาก Links : <https://travel.mthai.com/blog/71033.html> ดังนี้

ลักษณะทางสถาปัตยกรรม ของบุโรพุทโธ แสดงออกถึง ความเป็นอัจฉริยะสูงสุดทางศิลปะสมัยไศเลนทรา ที่ต่างไปจากโบราณสถานทุกแห่งในชวา ประวัติการก่อสร้างมีอยู่ว่า ในปี ค.ศ. 732 กษัตริย์ชาวราชวงศ์ศัลยชัย (Sanjaya) ซึ่งนับถือศาสนาพราหมณ์ (ฮินดู) ที่มาจากอินเดียในยุคนั้น ราชวงศ์ไศเลนทรานับถือศาสนาพุทธนิกายมหายาน จึงก่อสร้างโบสถ์ วิหาร และเจดีย์ไว้หลายแห่ง ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือ เจดีย์บุโรพุทโธ ซึ่งกษัตริย์วิชัยแห่งราชวงศ์ไศเลนทรา ทรงเริ่มสร้างขึ้นในปี ค.ศ. 775 จนกระทั่งมาเสร็จสมบูรณ์ในสมัยของกษัตริย์อินทราเมื่อปี ค.ศ. 847 ใช้เวลาก่อสร้างนานถึง 72 ปีเศษ

ศิลปะฮินดู-ชวา สามารถสร้างสรรค์ ความมหัศจรรย์ของบุโรพุทโธให้เกิดรูปแบบและรายละเอียดของศิลปะจากความคิดของช่างในสมัยนั้น เป็นศิลปะชวาภาคกลาง สะท้อนศิลปะอินเดียและอินโดนีเซียผสมผสานกันอย่างลงตัว

บุโรพุทโธ มีลักษณะสำคัญคือ เป็นสถาปัตยกรรมที่มีสถูปตั้งอยู่บนพีระมิดทรงขั้นบันได ซึ่งสูงกว่า 42 เมตรจากฐาน

บุโรพุทโธ มีทั้งหมด 10 ชั้น ซึ่งแต่ละชั้นจะมีภาพสลักปูนต่ำแสดงคติธรรมทางพุทธศาสนาด้วยทัศนคติเกี่ยวกับจักรวาลตามพุทธศาสนาและการเข้าสู่นิพพาน 6 ชั้นนับจากฐานเป็นลักษณะสี่เหลี่ยมแบบย่อมุม คล้ายพีระมิดขั้นบันไดชั้นที่ 7 เป็นฐานวงกลมขนาดใหญ่

ขึ้นไปอีก 3 ชั้น ประดับเจดีย์ทรงระฆังโปร่งกลุกลายเป็นรูปสี่เหลี่ยมข้าวหลามตัด กรอบองค์พระพุทธรูปองค์เล็กข้างใน มีความเชื่อกันว่าหากขึ้นมือไปจนถึงและสัมผัสพระพุทธรูปภายในได้พร้อมอธิษฐานแล้วจะสมหวังและโชคดี เจดีย์เหล่านี้มีจำนวน 72 องค์ เรียงเป็นแนวล้อมรอบสถูปของชั้นที่ 10 ซึ่งมีลักษณะเป็นฐานวงกลมใหญ่ของเจดีย์องค์ประธานสูง 150 ฟุต เดิมเคยเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปอยู่ข้างใน แต่ปัจจุบันว่างเปล่า

บุโรพุทโธ เปรียบเสมือนศูนย์กลางของจักรวาล แบ่งได้เป็น 3 ชั้น คือ ส่วนฐานของเจดีย์เป็นขั้นบันไดใหญ่ 4 ชั้น โดยรอบเป็นรูปสี่เหลี่ยมกำแพงรอบฐานมีภาพสลักปูนต่ำราว 160 ภาพอยู่ในส่วนกามาฐานหรือชั้นที่มนุษย์ยังผูกพันอย่างใกล้ชิดกับความสุขทาง โลกและถูกรอบงำด้วยกิเลสตัณหา ส่วนที่ 2 คือส่วนบนของฐานที่มีขั้นบันไดรูปกลม ฐาน 6 ชั้นที่มีรูปสลักปูนต่ำเกือบ 1,400 ภาพ ที่แสดงพุทธประวัติ ถือเป็นขั้นรูปธาตุ หรือขั้นที่มนุษย์หลุดพ้นจากกิเลส ทางโลกมาได้บางส่วน และส่วนที่ 3 คือส่วนของฐานกลมที่มีเจดีย์เล็กๆ 3 ชั้น ล้อมรอบสถูปองค์ใหญ่ที่สุด หมายถึงจักรวาล คือ ขั้นรูปธาตุ ที่มนุษย์ไม่ผูกพันกับทางโลกอีกต่อไป

ในชั้นอนุรูปธาตุนี้สร้างเป็นฐานระเบียงวงกลม 3 ชั้นมีเจดีย์ทรงระฆังโปร่งกลุกลายเป็นช่องสี่เหลี่ยมข้าวหลามตัดเรียงรายโดยรอบ ชั้นบนสุดเป็นฐานวงกลมใหญ่ของเจดีย์องค์ประธาน ตั้งอยู่กึ่งกลางของสถูป ด้วยลักษณะของเขาสุเมรุมาตามปรัชญาทางศาสนาที่ว่าพื้นฐานเจดีย์คือ โลกมนุษย์ที่ยังเต็มไปด้วยกิเลสตัณหา ส่วนยอดสูงสุดคือ ชั้นสรวงสวรรค์หรือนิพพานในคติความเชื่อของศาสนาพุทธ

บุโรพุทโธ ถูกทิ้งร้างเป็นปารกมาตั้งแต่ศตวรรษที่ 19 และประสบกับภัยธรรมชาติคือแผ่นดินไหว จนจมอยู่ใต้ถ้ำถ้ำของภูเขาไฟซึ่งระเบิดอย่างต่อเนื่อง กระทั่งศตวรรษที่ 20 ยังเกิดน้ำท่วมซ้ำจากเหตุการณ์ฝนตกต่อเนื่องจนจมอยู่ในน้ำลึกถึง 3 เมตร เป็นเหตุให้ดินภูเขาไฟที่ครอบเจดีย์บุโรพุทโธอยู่ขึ้นและจนทรุดตัว ทำให้โบราณสถานแห่งนี้ทรุดตัวตามไปด้วย กระทั่ง สแตมฟอร์ด แรฟเฟิลส์ ผู้ถูกส่งมาประจำการเป็นผู้สำเร็จราชการของอังกฤษเพื่อปกครองอาณานิคมชาวอินโดนีเซีย ได้เห็นความสำคัญของบุโรพุทโธจึงเริ่มบูรณะขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. 1855 และสามารถเริ่มเปิดให้ผู้คนทั่วโลกเข้ามาเยี่ยมชม ต่อมาอินโดนีเซียได้ขอความช่วยเหลือจากองค์การยูเนสโกในการบูรณะอย่างละเอียดอีกหลายครั้ง เพื่อที่จะแก้ปัญหาโครงสร้างที่เป็นโพรงเพราะภูเขาหินภายในทรุดถล่มจากสาเหตุอุทกภัย การบูรณะแล้วเสร็จเมื่อปี ค.ศ. 1983 ด้วยงบประมาณ 25 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ในบริเวณบุโรพุทโธมีพิพิธภัณฑ์เก็บข้อมูลเกี่ยวกับประวัติศาสตร์การก่อสร้างที่น่าสนใจ และความงามเมื่อองค์การยูเนสโกของสหประชาชาติได้เข้าไปช่วยบำรุงรักษามุโรพุทโธไว้ เพื่อไม่ให้ล้มสลายไปกับกาลเวลา รวมทั้งภัยที่เกิดจากน้ำท่วมซึ่งเนื่องจากการก่อสร้างบุโรพุทโธเดิมไม่มีการวางระบบระบายน้ำที่ดีพอ ทำให้พุทธสถานแห่งนี้ทรุดลงเรื่อย ๆ ยูเนสโกเข้าไปจัดการทำช่องทางระบายน้ำและเสริมฐานเจดีย์ให้แข็งแรงมั่นคงขึ้น นอกจากพิพิธภัณฑ์นี้แล้ว ยังมีรถไฟเล็กบริการพาชมบริเวณรอบ ๆ บุโรพุทโธทุก ๆ 10 นาที ค่ารถไฟคนละ 1,000 รูเปียห์ คงเป็นการดีหากมีโอกาสไปเยือนพุทธศาสนสถานแห่งนี้ในวันวิสาขบูชา เพราะจะมีพระสงฆ์และนักแสวงบุญทั่วสารทิศมาแสวงบุญโดยการเดินทักขิณาวัตร ตั้งแต่ประตูใหญ่ด้านทิศตะวันออกซึ่งกว่าจะถึงยอดก็รวมระยะทางทั้งสิ้นราว 5 กิโลเมตรนับเป็นภาพที่งดงามจับตามากสำหรับศาสนิกชนชาวไทย

มักคุเทศก์ให้พวกเราเดินจากที่จอดรถไปยัง มหาเจดีย์บรมพุทโธ ซึ่งไกลพอสมควร แล้วให้ขึ้นชม มหาเจดีย์บรมพุทโธ โดยอิสระ ซึ่งมีถึง 10 ชั้นด้วยกัน บางคนมีกำลังพอก็เดินขึ้นไปชมถึงชั้นที่ 3 แต่ละชั้นมีเจดีย์องค์เล็กตั้งอยู่มากมาย ผนังเจดีย์องค์ใหญ่ก็เป็นภาพแกะสลักหินมากมายไม่ซ้ำกัน นับว่าเป็นสิ่งมหัศจรรย์ที่น่าทึ่งจริง ๆ ตามคำเล่าลือ ทำให้คิดว่าโบราณสถานของไทยเราซิดซ้ายไปเลย

ทางเดินไปยังบรมพุทโธ

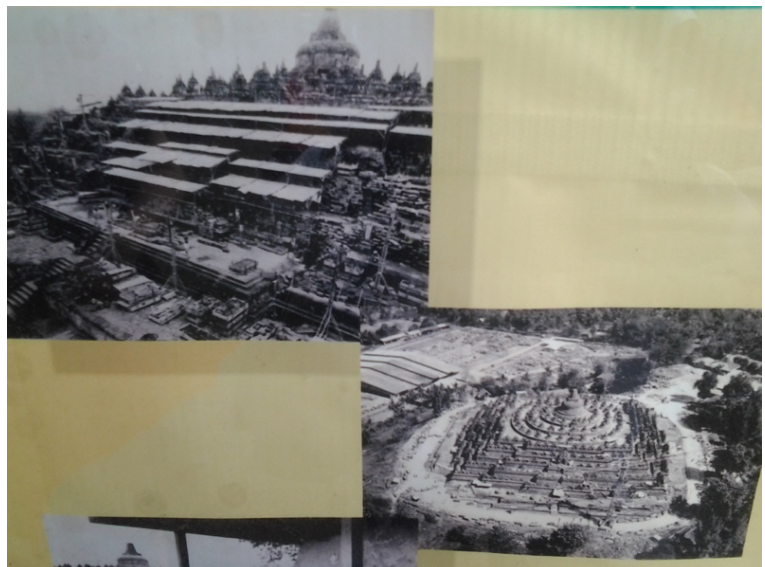

มองจากชั้นบนลงไปชั้นล่าง

เจดีย์องค์เล็กๆ ในแต่ละชั้น

มหาเจดีย์บรมพุทโธก่อนบูรณะ

ขณะกำลังบูรณะ

วัดปะวน และ วัดเมนคุด

เวลา 17.15 น.ออกเดินทางออกจาก มหาเจดีย์บรมพุทโธ เดินทางต่อเพื่อไปชม วัดปะวน

เวลา 17.30 น.มัคคุเทศก์พาเข้าชม วัดปะวน และ วัดเมนคุด ซึ่งเป็นวัดขนาดเล็กแต่ก็มีศิลปะทั้งงดงาม คือ พุทธสถานที่ที่มีพระพุทธรูปนั่งห้อยพระบาททั้งงดงามมาก ขนาบข้างด้วยรูปสลักพระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวรและพระโพธิสัตว์วัชรปาณี

พุทธสถานที่ที่มีพระพุทธรูปนั่งห้อยพระบาท

เวลา 18.00 น. มัคคุเทศก์พาไปยัง ถนนสายวัฒนธรรม มาลิโอบโร ซึ่งจำหน่ายสินค้าหัตถกรรมต่าง ๆ เช่น เครื่องจักสาน ภาพเขียน ผ้าบาติก ฯลฯ ซึ่งเป็นแหล่งรวมงานศิลปะต่าง ๆ ที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งของชาว

เวลา 19.00 น.รับประทานอาหารค่ำ ณ ภัตตาคาร

รับประทานอาหารเสร็จแล้ว มัคคุเทศก์พาเข้าที่พักโรงแรมชื่อ **Grand Aston Hotel** ซึ่งเป็นโรงแรมระดับสี่ดาว มีเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ดีพอสมควร เช่น เตาไรด กระจกขยาย ยาขัดรองเท้า เครื่องเป่าผม หวีสับ ยาสระผม ชา กาแฟ ขนมขบเคี้ยว เป็นต้น

พระราชวังสุลต่าน

วันที่ 30 สิงหาคม 2556

เวลา 6.30 น..รับประทานอาหารเช้าในห้องอาหารของโรงแรม

เวลา 9.45 น.ออกจากโรงแรมเพื่อไปชม พระราชวังสุลต่าน ซึ่งมีชื่อว่า “Kraton Ngayogyakarta Hadiningrat” เป็นพระราชวังที่เต็มไปด้วยสิ่งของล้ำค่าในวังและเครื่องใช้ต่าง ๆ ก่อนที่กษัตริย์องค์สุดท้ายของอินโดนีเซียจะลี้ภัย และเปลี่ยนการปกครอง

ขอแนะนำให้อ่าน “พระราชวังสุลต่าน” แห่งนี้กันก่อนนะครับ ซึ่งผมได้คัดลอกมาจาก Links :

https://hmong.in.th/wiki/Kraton_Ngayogyakarta_Hadiningrat ดังนี้ครับ

Kraton Ngayogyakarta Hadiningrat อินโดนีเซีย Keraton Ngayogyakarta Hadiningrat , ชาว : เป็นพระราชวังที่ซับซ้อนในเมืองยอกยAKARTA เป็นที่ประทับของสุลต่านแห่งยอกยAKARTA และครอบครัวของเขา คอมเพล็กซ์แห่งนี้เป็นส่วนกลางของวัฒนธรรมชาวและมีพิพิธภัณฑ์ที่จัดแสดงโบราณวัตถุของราชวงศ์ ซึ่งถูกคุ้มกันโดยยาม Yogyakarta Kraton (Prajurit Keraton Ngayogyakarta Hadiningrat).

พระราชวังสุลต่าน มี ประวัติศาสตร์ที่ซับซ้อนมาก ได้สร้างขึ้นในปี 1755-1756 (AJ 1682) สำหรับสุลต่านแห่งยอกยAKARTA เป็นหนึ่งในการกระทำครั้งแรกของพระมหากษัตริย์หลังจากการลงนามของสนธิสัญญา Giyanti ซึ่งได้รับการยอมรับการสร้างของสุลต่านแห่งยอกยAKARTA ภายใต้ดัชช บริษัทป่าไทรที่ได้รับการปกป้องจากน้ำท่วมจากที่ตั้งระหว่างแม่น้ำสองสาย ได้รับเลือกให้เป็นสถานที่สำหรับพระราชวัง

เมื่อวันที่ 20 มิถุนายน พ.ศ. 2355 เซอร์สเตมฟอร์ด ราฟเฟิลส์นำกองกำลังอังกฤษ 1,200 นายเข้าโจมตีเมืองยอกยAKARTA ที่มีกำแพงล้อมรอบ แม้ว่าพวกเขาจะมีจำนวนมากกว่าอังกฤษ แต่ชาวชวาที่ไม่พร้อมสำหรับการโจมตี ยอกยAKARTA ตีกลับลงในวันเดียวและพระราชวังก็ถูกไล่ออกและเผา การโจมตีครั้งนี้เป็นการโจมตีครั้งแรกในชวา และสุลต่านก็ตกอยู่ภายใต้อำนาจของอังกฤษในช่วงเวลาสั้นๆ ก่อนที่รัฐบาลอังกฤษจะคืนการควบคุมของอินโดนีเซียให้กับชาวดัตช์ วั่งปัจจุบันส่วนใหญ่สร้างโดยสุลต่านฮาเมงกูบูโวโนที่ 8 (ซึ่งครองราชย์ตั้งแต่ปี พ.ศ.2464 ถึง 2482) และถูกสร้างขึ้นใหม่หลังจากเกิดแผ่นดินไหวในปี พ.ศ.2419 และ 2549

สถาปัตยกรรมชวาใช้วัสดุหลายชนิด ไม้ เช่น ภาพปูนบนเพดานพระราชวัง มีลานที่ปกคลุมไปด้วยทรายจากชายฝั่งทางใต้ อาคารหลัก และอาคารรอง ตัวอาคารแยกจากกันด้วยกำแพงที่มีสัญลักษณ์ในสไตส์ *semar tinandu* ประติมากรรมจากไม้สักหนา ด้านหลัง (หรือด้านหน้า) ประติมากรรมชวามักจะเป็นผนังฉนวน (*Renteng* หรือ *Baturono*) บางครั้งก็มีเครื่องประดับแบบดั้งเดิมที่โดดเด่นมาก

อาคารไม้มีรูปแบบสถาปัตยกรรมแบบชาวตั้งเดิมตกแต่งด้วยลวดลายดอกไม้ สัตว์ หรือธรรมชาติ อิทธิพลจากต่างประเทศ (ภาษาโปรตุเกส , ดัตช์และจีน) ก็จะเห็นตัวอาคารเป็นการก่อสร้างแบบจ็อกโล (*joglo*)

หลังคาจ็อกโลทรงสี่เหลี่ยมคางหมูมักปูด้วยงูสวัดสีแดงหรือเทา กระเบื้องหรือสังกะสี ได้รับการสนับสนุนโดยเสากลาง (กูรูโซโกะ) และเสารอง เสาหมักเป็นสี่เหลี่ยมเข้มนหรือสีดำ โดยมีไฮไลต์สี่เหลี่ยม เขียวอ่อน แดง หรือทอง องค์ประกอบของอาคารไม้อื่น ๆ ที่เข้ากับเสาศา

สำหรับแท่นศิลา (อมกัก) ใช้สีดำผสมทองประดับ สีขาวครอบงำผนังของอาคารและที่ซบซ้อน พื้นซึ่งมักจะทำด้วยหินอ่อนสีขาวหรือกระเบื้องลวดลายจะสูงกว่าลานทราย อาคารบางหลังมีชั้นหลักที่สูงกว่า อาคารอื่น ๆ มีหินสี่เหลี่ยม (*Selo Gilang*) สำหรับบัลลังก์ของสุลต่าน

แต่ละอาคารจำแนกตามการใช้งาน อาคารระดับหลัก (ใช้โดยสุลต่าน) มีการประดับประดามากกว่า อาคารระดับล่างซึ่งมีการตกแต่งที่เรียบง่ายหรือไม่มีเลย

พวกเราได้เข้าชมพระราชวังสุลต่านที่งดงามมากแห่งนี้ โดยมีเจ้าหน้าที่พานำชมและอธิบายให้ฟังอย่าง อารมณ์ดี มีภาพสุลต่านและภรรยาจัดแสดงไว้ด้วย รวมทั้งสิ่งของอันล้ำค่ามากมาย

สุลต่าน

ภรรยาสุลต่าน

เวลา 9.30 น.เดินทางต่อ มัคคุเทศก์พาไปชม พระราชวังน้ำ (Taman Sari) ซึ่งอดีตเคยเป็นสวนหลวงของ ราชวงศ์สุลต่านแห่งออร์คจาการ์ตา อยู่ห่างจากตัวพระราชวังสุลต่าน 2 กิโลเมตรเท่านั้น ถึงแม้ว่า Taman Sari จะ หมายถึงสวนสวยในภาษาชวา แต่ชาวดัตช์เรียกที่นี่ว่า Waterkasteel จนถึงปัจจุบัน หรือรู้จักกันในชื่อ “ปราสาทสายน้ำ” ไฮไลต์ของที่นี่คือสระอาบน้ำของบรรดาพระราชวงศ์ที่สร้างเป็นทะเลสาบจำลอง มีอาคารที่ ประทับของสุลต่านอยู่ใกล้ ๆ สามารถมองเห็นสาวสตรก้านัลในว่ายน้ำเล่นได้อย่างชัดเจน

พระราชวังน้ำ

วัดพราหม์มนันต์

เวลา 10.05 น.ออกเดินทางต่อไปชม วัดพราหม์มนันต์ ถนนช่วงนี้รถยนต์แล่นได้ช้ามากเพราะถนนแคบ มีทั้งรถยนต์ มอเตอร์ไซด์ และสามล้อ

ถนนที่แคบและมีรถนานาชนิดจำนวนมาก

เวลา 11.15 น.ถึง วัดพราหม์มนันต์ ซึ่งเป็นวัดที่ได้รับการยกย่องให้เป็นมรดกโลกจาก UNESCO เมื่อปี ค.ศ.1991

มาทำความรู้จักกับ วัดพราหม์มนันต์ กันก่อนนะครับ

วัดพราหม์มนันต์ ตั้งอยู่ที่หมู่บ้านพราหม์มนันต์ เป็นเทวสถานในศาสนาฮินดู ลัทธิไศวนิกาย สันนิษฐานว่า สร้างขึ้นในสมัยทวารวดีกลาง ราว ค.ศ.ที่ 10 โดยพระเจ้าบาลีจุ่ง แต่จากหนังสือประวัติศาสตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ของ ดี จี ฮอลล์ กล่าวว่า ผู้สร้างปรมมานันต์น่าจะเป็นพระเจ้าทักขยา กษัตริย์องค์สุดท้ายแห่งสมัยทวารวดีกลาง ส่วนเหตุที่สร้างนั้นสันนิษฐานว่า สิ่งก่อสร้างทั้งหมดในเทวาลัยแห่งนี้ น่าจะสร้างขึ้นเพื่อเป็นสุสานบรรจุ พระศพของกษัตริย์และสมาชิกในพระราชวงศ์ วัดพราหม์มนันต์ มีชื่อเรียกขาน (ภาษาถิ่น) อีกอย่างหนึ่งว่า โล

โรจงกรัง มีที่มาจากตำนานพื้นบ้าน ที่ว่ากันว่าโลโรจงกรังเป็นเจ้าหญิงแสนงาม (โลโรจงกรังภาษาถิ่นหมายถึงสาวร่างออรชร) จึงมียักษ์มาขอแต่งงานเจ้าหญิงไม่กล้าปฏิเสธ แต่ทรงขอให้ยักษ์สร้างจันทิให้ได้ 1 พันหลังถึงจะแต่งงานด้วย ยักษ์จึงใช้เวทมนตร์สร้างจันทินเกือบจะเสร็จสิ้น ส่วนเจ้าหญิงก็ใช้เวทมนตร์ทำลายจันทิเหล่านั้น เพราะไม่ต้องการแต่งงานด้วย ทำให้ยักษ์โกรธจึงสาปเจ้าหญิงให้กลายเป็นหิน แล้วนำรูปมาทำประติมากรรมประดิษฐานอยู่ในวัดแห่งนี้แห่งนี้

กล่าวกันว่าเป็นศาสนสถานฮินดูที่มีขนาดใหญ่และสมบูรณ์ที่สุดของอินโดนีเซีย มีลักษณะเป็นศาสนสถานฮินดู (Hindu Temple complex) คนท้องถิ่นอินโดนีเซียเรียก ปรามบานัน ว่า วัดโลโร จองรัง (Loro Jongrang Temple) เป็น ศาสนสถานของฮินดูที่ยิ่งใหญ่และงดงามไปด้วยลวดลายแกะสลักหินอันวิจิตร

เทวสถานแห่งนี้ใหญ่โตมาก มีวิหาร 156 หลังอยู่รอบ ๆ กลุ่มวิหารขนาดใหญ่ 8 หลังซึ่งรวมกันอยู่ตรงกลาง โดยมีวิหารของพระศิวะเป็นเทวสถานที่สำคัญและเด่นที่สุด และทำเป็นระเบียบ ภาพสลักนูนตามระเบียบซึ่งแสดงตอนต่าง ๆ ของเรื่องรามายณะ ก็อาจถือได้ว่าเป็นตำราของคัมภีร์ศาสนาฮินดู

เมื่อศตวรรษที่ 17 ได้เกิดแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ ทำให้ปรามบานันได้รับความเสียหายอย่างหนัก เหลือองค์เทวาลัยที่ไม่ถล่มลงมาเพียง 10 หลังเท่านั้น กลุ่มหินสีดำอยู่กระจัดกระจายบนเส้นทางเข้าเทวสถานซึ่งเป็นร่องรอยที่เหลือไว้หลังแผ่นดินไหวดังกล่าว หลังจากที่ถูกหลงลืมมาหลายศตวรรษ ปี พ.ศ. 2473 เขตโบราณสถานนี้ได้รับการบูรณะปฏิสังขรณ์ภายใต้การช่วยเหลือของประชาคมระหว่างประเทศ เมื่อปี พ.ศ. 2549 ได้เกิดแผ่นดินไหวอีกครั้งขนาด 6.3 ริกเตอร์ สร้างความเสียหายให้แก่ปรangk์ที่เหลือหลังแผ่นดินไหวนี้ได้มีการบูรณปฏิสังขรณ์ครั้งใหญ่ โดยใช้เวลาถึง 6 ปี องค์เทวาลัยหลัก 3 หลัง จึงได้รับการบูรณะปฏิสังขรณ์แล้วเสร็จ และได้เปิดให้นักท่องเที่ยวเข้าชมได้

มัคคุเทศก์ได้พาเข้าชม วัดพราหมณ์นันต์ โดยซื้อบัตรเข้าชม 25 ดอลลาร์ (ประมาณ 354,634.12 รูเปีย) และทางวัดมีระเบียบให้ผู้เข้าชมต้องใช้ผ้าคลุมกางเกงหรือกระโปรงก่อนเข้าชมด้วยทุกคน นับว่าเป็นสิ่งที่แปลกใหม่ไม่เคยพบเห็นมาก่อน

ผู้เข้าชมต้องสวมผ้าคลุมกางเกงหรือกระโปรง

เวลา 12.00 น. รับประทานกลางวัน ณ ภัตตาคาร เป็นอาหารแบบบุฟเฟ่ต์

เวลา 15.35 .เดินทางไปสนามบินเพื่อเดินทางต่อไป เมืองเดนพาซาร์ เกาะบาหลี่ โดยสายการบินการ์รูต้า เป็นเครื่องบินขนาดเล็ก บินภายในประเทศ มีที่นั่งแถวละ 6 คน ใช้เวลาเดินทาง 2 ชั่วโมง 20 นาที

เกาะบาห์ลี

เวลา 17.55 น.ถึง ท่าอากาศยานนานาชาติรุงห์ไร เกาะบาห์ลี เมื่อผ่านพิธีตรวจคนเข้าเมืองบาห์ลีแล้ว มัคคุเทศก์พาไปรับประทานอาหารเย็น ณ ภัตตาคาร แล้วเข้าที่พัก โรงแรม **Harris Sunset Road Hotel** ซึ่งเป็น โรงแรมระดับเทียบเท่า 4 ดาว

เกาะบาห์ลี เป็นเกาะหนึ่งของประเทศอินโดนีเซีย ซึ่งได้รับการขนานนามว่า “อัญมณีแห่งมหาสมุทรอินเดีย” อยู่ทางทิศตะวันออกของเกาะชวา เป็นเกาะเล็ก ๆ ที่มีความยาวจากหัวเกาะถึงท้ายเกาะประมาณ 150 กิโลเมตร อยู่ติดกับเกาะชวา มีประชากรประมาณ 3 ล้านคน บาห์ลีได้ฉายาว่าเกาะมรกตเพราะมีต้นไม้เขียวจีไปทั้งเกาะ เนื่องจากการได้รับการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมไว้ดีเยี่ยม ที่น่าชื่นชมคือมีกฎหมายไม่ให้ปลูกสิ่งก่อสร้างที่เป็นสิ่งแปลกปลอมจากธรรมชาติ โดยอาคารที่สร้างจะสูงกว่า 15 เมตรไม่ได้ บาห์ลีเป็นตัวอย่างของแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการดูแลรักษาเอาไว้ให้คงอยู่ในสภาพเดิมมากที่สุด ธรรมชาติที่บริสุทธิ์เป็นเสน่ห์ของบาห์ลี ที่ทำให้นักท่องเที่ยวทั่วโลกอยากไปชมกัน ความหลากหลายและมนต์เสน่ห์ของเกาะบาห์ลี ถูกขนานนามมากมายว่าเป็น เกาะแห่งพระเจ้าบัง เป็นจุดรุ่งอรุณของโลกบ้าง ทั้งหมดนี้ เกิดจากความประทับใจของผู้ที่เคยไปเยือน จาก <https://sites.google.com/site/xaychnakaewskd/keaa-bahli-prathes-xindoniseiy>

วันที่ 31 สิงหาคม 2556

เวลา 6.30 น.ลงมาเดินชมบริเวณหน้าโรงแรมที่หรูหรามาก

เวลา 7.30 น.รับประทานอาหารเช้า ณ ห้องอาหารของโรงแรม

บาร็อง ดันซ์ (Barong Dance)

หลังจากรับประทานอาหารเช้าแล้ว มัคคุเทศก์ได้พาไปชมการแสดงศิลปะวัฒนธรรมที่น่าสนใจของ บาหลิ คือ บาร็อง ดันซ์ (Barong Dance) ซึ่งเป็นศิลปะการแสดงที่เป็นเอกลักษณ์ของชาวเกาะบาหลิ ประเทศ อินโดนีเซีย ทางรัฐบาลได้จัดแสดงที่หมู่บ้านหัตถกรรม Batubulan เป็นที่นั่งให้ชมแบบ Open Air ใช้เวลาในการแสดง 1 ชั่วโมง บาร็อง เป็นสัตว์ในตำนาน ซึ่งมีหลังอานยาวและหางอนโค้ง และเป็นสัญลักษณ์แทนวิญญาณที่ ดิงาม ซึ่งเป็นผู้ปกป้องรักษามนุษย์ ได้ต่อสู้กับรังดา ตัวละครที่เป็นสัญลักษณ์แทนวิญญาณชั่วร้าย บารอง ดันซ์ เป็นนาฏกรรมที่ศักดิ์สิทธิ์ การรำรำมีท่าที่อ่อนช้อยงดงาม เสียงเพลงก็ไพเราะมาก

เข้าใจว่าทางรัฐบาลจัดการแสดงนี้เพื่อให้นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศได้เข้าชมศิลปะวัฒนธรรมของ บาหลิโดยเฉพาะก็ได้ เพราะพบเห็นแต่ชาวประเทศเข้าชมเป็นส่วนใหญ่ ถึงแม้จะได้ชมไม่ค่อยรู้เรื่องเท่าไร แต่ก็ ได้ความบันเทิงพอสมควร

บาร็องเป็นสัตว์ในตำนาน

เวลา 11.00 น. มัคคุเทศก์พาไปชม ศูนย์ผ้าบาติก ซึ่งอยู่ใกล้ ๆ กัน ระหว่างทางที่ผ่านพบวัดฮินดู หมู่บ้านที่มีศาลประจำหมู่บ้านที่แปลกตาตั้งอยู่หน้าบ้านแทบทุกบ้าน

11.30 น. เดินทางต่อ พบวัดฮินดู 2 ข้างทางมากมาย กองทรายสีดำมีไว้ขาย มีนาแบบขั้นบันได บ้านที่มีประตูรั้วหน้าบ้านลักษณะช่องประตูเล็ก ขนาด 2 คนเดินสวนกันได้เท่านั้น มีธงปักไว้หน้าบ้าน มีร้านขายส้มข้างทาง

เวลา 13.00 น. มัคคุเทศก์ลงจากรถเพื่อไปซื้อบัตรผ่านเข้าหมู่บ้านคินตามานิ ซึ่งเป็นหมู่บ้านที่มีอากาศเย็นสบายดีมาก เพราะตั้งอยู่บนระดับความสูงถึง 1717 เมตร

ภูเขาไฟบาตูร์ (Batur)

เวลา 12.00 น. รับประทานกลางวัน ณ ภัตตาคาร ริมหะเลสาบบาร์ตู ซึ่งตั้งอยู่บนภูเขาไฟบาตู หมู่บ้านคินตามิ

มาทำความรู้จักกับ ภูเขาไฟบาตูร์ (Batur) ซึ่งน่าสนใจกันหน่อยนะครับ

ภูเขาไฟบาตูร์ (Batur) เกิดขึ้นหลังจากการยุบตัวของภูเขาไฟลูกใหญ่ แล้วก่อเกิดเป็นภูเขาไฟบาตูร์อยู่ตรงกลาง และมีทะเลสาบบาตูร์เกิดขึ้นใกล้ ๆ ภูเขาไฟ ลักษณะคล้ายกับภูเขาไฟรินจาณี แต่ต่างกันตรงที่ภูเขาไฟบาตูร์ที่เกิดใหม่มีความสูงกว่าปากปล่องภูเขาไฟเดิมที่เกิดจากการยุบตัวลงไปของภูเขาไฟ จุดสูงสุดของภูเขาไฟบาตูร์คือ 1717 เมตร ทำให้เราเห็นวิว 360 องศาบนยอดภูเขาไฟลูกนี้

มีนักท่องเที่ยวได้เขียนเรื่อง “**เงินเขามพระอาทิตย์ขึ้น ณ ภูเขาไฟบาตูร์**” ใ้ที่น่าสนใจมากที่ Links : <https://www.leelawadee.holiday/article/detail.asp?id=6885> จึงขอคัดลอกมาให้อ่านกันดังนี้

ภูเขาไฟบาตูร์ เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งของเกาะบาหลี่เลยทีเดียว ด้วยความสูงถึง 1,717 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลคงไม่ต้องจินตนาการเลยว่าวิวทิวทัศน์บนยอดเขาจะสวยแค่ไหน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้นักท่องเที่ยวมากมายที่สนใจจะพิชิตยอดเขาแห่งนี้มากพอสมควร โดยการขึ้นภูเขาไฟบาตูร์นั้นจะเริ่มตั้งแต่ก่อน

รุ่งสางมีรถรับส่งนักท่องเที่ยวจากโรงแรมสู่ภูเขาทั้งขาไปและขากลับ ใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง โดยจะไปถึงยอดเขาตอนพระอาทิตย์ขึ้นพอดี บนยอดเขาอากาศดี จะเห็นเมฆลอยไปมา พร้อมแสงพระอาทิตย์ขึ้น ขาลงเวลาจะลดมานิดหน่อยประมาณ 1 ชั่วโมงครึ่ง การเดินขึ้นไปควรมีสื่อส่องเท้าก็พา เสื้อแจ็คเก็ต และกางเกงขายาว เพื่อความคล่องตัวในการเคลื่อนที่และป้องกันอากาศหนาว ที่สำคัญต้องพกครีมกันแดด และกล้องถ่ายรูปเอาไว้เก็บภาพสวย ๆ ด้วยยิ่งดี

หลังจากรับประทานอาหารกลางวันแล้ว มัคคุเทศก์ได้พาไปชมริมทะเลสาบบาร์ดู ซึ่งเป็นทะเลสาบที่เกิดจากภูเขาไฟยุบตัวลงนั่นเอง เป็นทะเลสาบที่กว้างใหญ่พอสมควร มีทิวทัศน์เป็นยอดเขาที่งดงามมาก เสียดยาที่มัคคุเทศก์ไม่ได้พาเดินขึ้นไปบนยอดเขา เพราะต้องใช้เวลาเดินขึ้นราว 2 ชั่วโมง เดินลงเวลาลดลงราว 1 ชั่วโมง พวกเราคงเดินขึ้นเดินลงไม่ไหวแน่นอน

เวลา 14.30 น.ออกเดินทางต่อ แวะตลาดริมทาง ซึ่งมีร้านขายผลไม้ที่หลากหลาย ร้านขายเสื้อผ้า Art Shop โรงงานกาแฟ ได้ชมการผลิตกาแฟด้วย

วัดน้ำพุศักดิ์สิทธิ์

จากนั้นเดินทางต่อไปยัง วัดเตียร์ตา อัมปิล (Tirta Empul Temple) หรือ วัดน้ำพุศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งคนไทยมักเรียกกันว่า วัดต้มปะกัซริง (Tempark Siling) ซึ่งตั้งอยู่ในบริเวณหมู่บ้านต้มปะกัซริง ตามตำนานเล่าว่า เกอโบ อีวา มหาเสนapatiผู้ยิ่งใหญ่ของเบอดูดูใช้เวทมนต์และสลักอนุสรณ์สถานในชั่วคืนด้วยเล็บมือตน สิ่งปลูกสร้างนี้คืออนุสรณ์สถานแห่งราชวงศ์วาร์มาเดวา ประเพณีปลงพระศพของราชวงศ์ (ซึ่งจะทำให้กษัตริย์ ราชนิและนางสนมผู้วายชนม์กลายเป็นเทพเจ้า) ภายในวัดมีบ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งปัจจุบันนี้ยังมีน้ำพุคขึ้นมาตลอดเวลา เชื่อกันว่าพระอินทร์ทรงสร้างขึ้นตอนที่เจาะพื้นพิภพเพื่อสร้างบ่อน้ำอมฤตชุบชีวิตนักรบของพระองค์ สถานที่แห่งนี้ถูกสร้างขึ้นราวศตวรรษที่ 10 ว่ากันว่าน้ำในสระมีอำนาจในการรักษาโรคภัย จึงได้มีการต่อท่อออกมาลงในบ่อ ที่ชาวบาหลินิยมมาชำระร่างกายให้บริสุทธิ์ หลังจากถวายเครื่องบัตพลีแก่เทพเจ้าแห่งสระน้ำแล้วต่าง ๆ หญิงและชายจะแยกไปอาบน้ำกันคนละด้าน แม้น้ำจะมาจากแหล่งเดียวกันแต่จะมีท่อแยกเพื่อประกอบพิธีกรรมต่างกันไป

ภายในวัดมี บ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งปัจจุบันนี้ยังมีน้ำพุคขึ้นมาตลอดเวลา เชื่อกันว่าพระอินทร์ทรงสร้างขึ้นตอนที่เจาะพื้นพิภพเพื่อสร้างบ่อน้ำอมฤตชุบชีวิตนักรบของพระองค์ สถานที่แห่งนี้ถูกสร้างขึ้นราวศตวรรษที่ 10 ว่ากันว่าน้ำในสระมีอำนาจในการรักษาโรคภัย จึงได้มีการต่อท่อออกมาลงในบ่อ ที่ชาวบาหลินิยมมาชำระร่างกายให้บริสุทธิ์ หลังจากถวายเครื่องบัตพลีแก่เทพเจ้าแห่งสระน้ำแล้วต่าง ๆ หญิงและชายจะแยกไปอาบน้ำกันคนละด้าน แม้น้ำจะมาจากแหล่งเดียวกันแต่จะมีท่อแยกเพื่อประกอบพิธีกรรมต่างกันไป

พวกเราจึงได้เห็นชาวบาหลิมาชะระร่างกายในบ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์กันตลอดเวลา

ภาพจาก <https://www.facebook.com/media/set/?set=a.577328519111578&type=3>

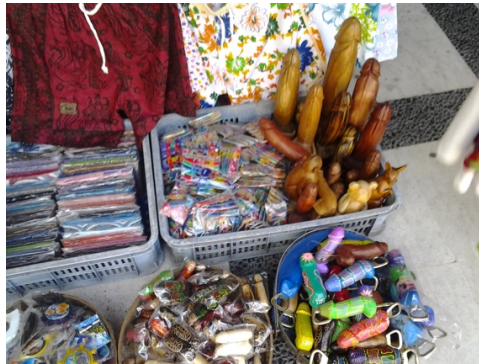
จากนั้นมักอุเทศก์ให้พวกเราไปชมและซื้อสินค้าที่ ตลาดปราบเซียน ซึ่งมีสินค้าพื้นเมืองที่หลากหลาย เช่น ผ้าโสร่งพื้นเมือง กระเป๋านั่ง รองเท้า เสียรพระพุทธรูป ตุ๊กตาไม้แกะสลัก พวงกุญแจ ที่น่าเป็นห่วงคือ การนำเสียรพระพุทธรูปมาวางขายปะปนกับรองเท้าและสิ่งของอื่น ๆ ที่ไม่สมควรอย่างยิ่ง

เศียรพระพุทธรูปวางขายปะปนกับรองเท้าและสิ่งของอื่น ๆ

เศียรพระพุทธรูปวางขายปะปนกับรองเท้าและสิ่งของอื่น ๆ

จากนั้นไปแวะ ตลาดอุบุด ซึ่งเป็นตลาดขายส่งที่ใหญ่และมีชื่อเสียงที่สุดแห่งเมืองอุบุด มีสินค้ามากมายให้เลือกซื้อ โดยเฉพาะผ้าคลุมไหล่ ร้านดอกไม้สด เสื้อผ้า สินค้าแฮนด์เมด ภาพวาด ของที่ระลึก เครื่องประดับต่าง ๆ อาหารสด อาหารแห้ง และอีกมากมาย สามารถต่อรองราคากันได้ มีนักท่องเที่ยวหลากหลายเชื้อชาตินิยมมาเดินเที่ยวชมและซื้อสินค้ากันมาก

ตลาดอุบุด

วัดเมงวี หรือวัดปุรา ทามัน อายุน

วันที่ 1 กันยายน 2556

เวลา 7.00 น.รับประทานอาหารเช้า ณ ห้องอาหารของโรงแรม

หลังจากรับประทานอาหารเช้าแล้ว มัคคุเทศก์ได้พาไปชม วัดเมงวี หรือวัดปุรา ทามัน อายุน (Pura Taman Ayun) ซึ่งเป็นวัดที่เคยเป็นพระราชวังเก่า สร้างขึ้นเมื่อศตวรรษที่ 17 เพื่อใช้ประกอบพิธีกรรมของ กษัตริย์ราชวงศ์เม็งวี กำแพงประตูวัด ก่อด้วยหินสูง แกะสลักลวดลายวิจิตรบรรจง หลังคาปูด้วยหญ้าสิ่งก่อสร้างด้านใน ตกแต่งลวดลายงดงามตามแบบบาหลี่ มีสระน้ำล้อมรอบ

ความพิเศษของวัดปุราทามันอายุน อยู่ท้ององค์เจดีย์หลายชั้นทรงสูงสไตลอินดูที่ตั้งเรียงแถวกันนับสิบองค์ ที่ผมยืนยันว่ามันช่างสวยงามมากจริง ๆ บริเวณรอบ ๆ ของตัววัดก็ยังมีสถาปัตยกรรมโบราณอายุหลายร้อยปี และที่นี้ก็ยังมียูบั่นของ Barong สัตว์ในเทพนิยายหน้าตาคล้ายกับสิงโตของชาวบาหลี่ที่ถูกเชื่อว่าเป็น “เจ้าแห่งวิญญาณ”

ภาพจาก Links : โอเชียนสไมล์ทัวร์

วัดอุลัน ดานู บราตัน

จากนั้นเดินทางต่อไปยัง เทือกเขา เบดูล์ ซึ่งเป็นเทือกเขาที่มีอากาศหนาวเย็นตลอดปี ผ่านไร่ฝัก ผลไม้เมืองหนาว และหมู่บ้านที่สวยงาม มีสวนดอกไม้สีสันนาชาติ

มัครุเทศก์พาเข้าชม วัดอุลัน ดานู บราตัน มีชื่อเต็มว่า ปูรา อุลัน ดานู บราตัน (Pura Ulun Danu Beratan) ซึ่งตั้งอยู่บริเวณกลางน้ำริม ทะเลสาบบราตัน บาหลิ อินโดนีเซีย ห่างจากเมืองเดนปาซาร์ประมาณ 50 กิโลเมตร มีฉากหลังเป็นภูเขาไฟสูงทะมึน บางช่วงถูกคลื่นด้วยพายุเมฆสีขาว โดยพื้นที่ตรงนี้ไม่สามารถเดินข้ามไปยังวัดได้

วัดนี้สร้างขึ้นโดยกษัตริย์ราชวงศ์เม็งวิ เมื่อประมาณปีค.ศ. 1624 ตั้งแต่สมัยศตวรรษที่ 17 เพื่อใช้ทำพิธีทางศาสนาพุทธและฮินดู รวมทั้งอุทิศแด่เทวี ดานู เทพยแห่งสายน้ำ วิหารอุลันดานูบราตันนี้มีลักษณะเด่นตรงศาลา ซึ่งมีหลังคาทรงสูงที่เรียกว่า เมรุ มุงด้วยฟางซ้อนกันถึง 11 ชั้น เป็นวิหารที่มีความสวยงามมากและมักปรากฏอยู่ในภาพถ่ายโฆษณาการท่องเที่ยวของบาหลิอยู่เสมอ

ที่น่าสนใจคือวัดนี้ตั้งอยู่ริม ทะเลสาบบราตัน (Lake Bratan) ซึ่งเป็นทะเลสาบที่มีมนต์ขลังจากหลังคือทุ่งนาขั้นบันไดที่ค่อย ๆ ลาดต่ำลงเป็นทะเลสาบที่มีความงดงาม มีรีสอร์ทให้นักท่องเที่ยวได้เข้าพักด้วย

เมรุ มุงด้วยฟางซ้อนกัน 11 ชั้น

วิหารตานะห์ ล็อต หรือ วัดปุรา ตานะห์ ล็อต

จากนั้นมักคุเทศก์ได้ไปชม วิหารตานะห์ ล็อต หรือ วัดปุรา ตานะห์ ล็อต (Pura Tanah Lot) ซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยว ยอดนิยมของบาหลี่ และยังเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ถูกถ่ายทำมากที่สุดแห่งหนึ่งของโลกด้วย

วิหารตานะห์ ล็อต เป็นวิหารที่มีความศักดิ์สิทธิ์มาก ชาวบาหลี่ ล้วนแล้วแต่ให้ความเคารพบูชาวิหารแห่งนี้เป็นอย่างมาก โดยวิหารตั้งอยู่เหนือผืนดินบนแท่นหินซึ่งเกิดจากการถูกคลื่นกัดเซาะเป็นรูปร่างแปลกตา คูหาที่รายรอบวิหารคือที่อาศัยของงูศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งอยู่อย่างสันโดษโดยไม่ถูกรบกวน อนุญาตให้เข้าไปข้างในได้เฉพาะผู้มาสักการะเท่านั้น

วิหารตานะห์ ล็อต ถูกสร้างโดย ดังหยัง นิราร์ตา พระในสมัยศตวรรษที่ 16 ซึ่งมองเห็นแสงสว่างวาบขึ้นที่จุดหนึ่งบนฝั่งตะวันตก จึงเดินทางไปที่ดังกล่าวเพื่อทำสมาธิ สาวกของผู้นำทางจิตวิญญาณในท้องถิ่นรู้สึกประทับใจจึงมาศึกษาศาสนากับท่าน สร้างความขุ่นเคืองแก่นักบวชในท้องถิ่นอย่างมากจึงทำทายนิราร์ตา แต่ท่านยังคงถือขันติและย้ายที่บำเพ็ญเพียรไปยังมหาสมุทรต่อไป สถานที่แห่งนี้จึงเป็นที่รู้จักในนาม ตานะห์ ล็อต หรือในอีกชื่อหนึ่งว่า “ดินแดนในทะเล”

ปัจจุบัน วิหารตานะห์ ล็อต ถือได้ว่าเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีวิวทิวทัศน์และบรรยากาศที่สวยงาม และด้านนอกของวิหารเป็นตลาดขายสินค้าพื้นเมืองราคาถูกอีกให้นักท่องเที่ยวได้ซื้ออีกด้วย

เรื่องและภาพจาก <https://thaiza.com/travel/foreign/271298/>

เสียดายที่มัคคุเทศก์ไม่ได้พาเดินเข้าถึงวิหารแห่งนี้ คงเป็นเพราะไม่มีทางรถยนต์เข้าถึงวิหารได้ เพียงแต่ให้ได้ชมและถ่ายภาพ ณ จุดที่ให้นักท่องเที่ยวได้ถ่ายภาพกันเท่านั้น

จากนั้นมัคคุเทศก์ได้พาไปรับประทานอาหารเย็น ณ ภัตตาคาร ชายหาดจิมบาตัน (Jimbalan Beach) บนเกาะบาหลี่ ซึ่งเป็นชายหาดที่มีวิวพระอาทิตย์ตกสุดประทับใจ หาดทรายขาว ๆ ตัดกับผืนน้ำสีฟ้าอมเขียว และมีร้านอาหารทะเลสดกลิ่นหอมยั่วน้ำลายอย่างยิ่ง หาดทรายสุดสวยแห่งนี้ เป็นลักษณะทอดตัวโค้งเป็นวงจันทร์หันหน้าไปทางทิศตะวันตก โดยความยาวของหาดทอดตัวมาจากรันเวย์ของสนามบินเดนปาซาร์ลงทางใต้ จุดขายที่แตกต่างกัน เพราะจิมบาตัน ก่อนข้างเป็นชายหาดที่มีความสงบมากกว่าชายหาดยอดนิยมอื่น ๆ ละแวกใกล้เคียงกัน กิจกรรมนอกจากเล่นน้ำ ทำอะไรที่เกี่ยวกับท้องทะเลครมแล้ว ก็คงต้องลิ้มลองอาหารทะเลซึ่งมีให้เลือกหลายร้าน รับประทานความสด เพราะมีหมู่บ้านชาวประมงและตลาดปลาในละแวกนั้น

พวกเราได้รับประทานอาหารทะเลที่หลากหลาย ทั้ง กุ้ง หอย ปู ปลา ที่เอร็ดอร่อยพอสมควร ทั้งได้บรรยากาศชายหาดที่งดงามด้วย

รับประทานอาหารเย็นแล้วกลับเข้าสู่ที่พักโรงแรมเดิม

วันที่ 2 กันยายน 2556

หลังจากรับประทานอาหารเข้าไปในโรงแรมแล้ว มัคคุเทศก์ให้นั่งพักผ่อนเพื่อรอรถมารับ ณ ห้องรับรองของโรงแรมพาไป แหล่งช้อปปิ้งย่าน คูต้า เซนเตอร์ ซึ่งมีสินค้าแบรนด์เนมที่หลากหลาย

มัคคุเทศก์ชาวอินโดนีเซีย ณ ห้องรับรองของโรงแรม

ห้องรับรองของโรงแรม

จากนั้นมัคคุเทศก์พาไป แหล่งช้อปปิ้งย่าน คูต้า เซนเตอร์ ซึ่งมีสินค้าแบรนด์เนมที่หลากหลาย

จิตรกรชาวอินโดนีเซียและเจ้าหน้าที่ชาวอินโดนีเซียที่คูต้า เซนเตอร์

หน้า คูต้า เซนเตอร์

จากนั้นมัคคุเทศก์พาพวกเราเดินทางสู่สนามบินขอร์คยาการ์ตา เพื่อเดินทางกลับประเทศไทย
เวลา 13.55 น.ออกเดินทางจากสนามบินขอร์คยาการ์ตาโดยสายการบินการูด้า เพื่อบินไปยังสนามบิน
จาร์การ์ต้า
เวลา 14.55 น.ถึงสนามบินจาร์กาต้า ลงจากเครื่องบินไปนั่งรอเปลี่ยนเครื่องบินในสนามบินจาร์กาต้า
เวลา 17.25 น.เดินทางโดยเครื่องบินออกเดินทางจากจาร์กาต้าเพื่อบินกลับบ้านเรา ประเทศไทย
เวลา 21.00 น.ถึงสนามบินสุวรรณภูมิ ประเทศไทย
เวลา 22.30 น.ถึงบ้านพัก เมืองทองธานี จังหวัดนนทบุรี โดยสวัสดิภาพ และด้วยความประทับใจที่ได้ไป
สักการะและชมบรมพุทโธ มรดกโลกที่ยิ่งใหญ่

บทส่งท้าย

ในการเดินทางไปท่องเที่ยวบาหลี่ครั้งนี้ ได้พบเห็นสิ่งแปลกใหม่ที่ไม่เหมือนเมืองไทย อาทิ ใช้ผ้าคลุมก่อนเข้าชมโบราณสถาน ตลาดภาพเขียน รถเก็บขยะ รดสามล้อบาหลี่

ใช้ผ้าคลุมก่อนเข้าชมวัดพราหมณ์นัธ

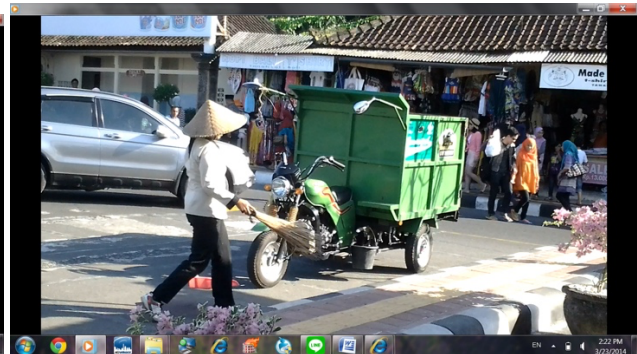
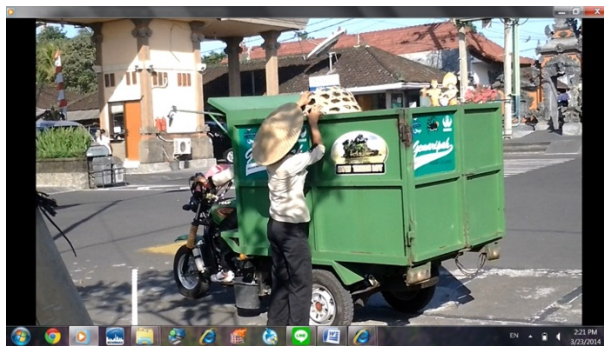
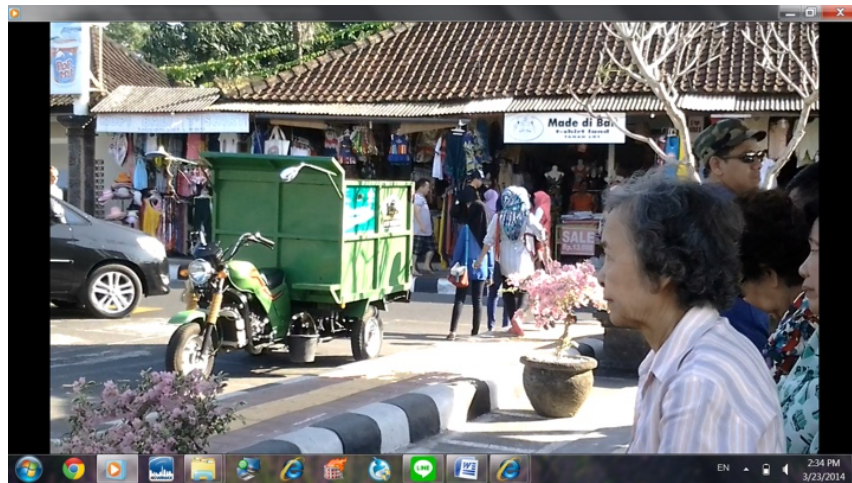
ใช้ผ้าคลุมก่อนเข้าชมโบราณสถาน

ตลาดภาพเขียนที่คูต้า เซนเตอร์ มีจิตรกรรับเขียนภาพเหมือนให้ลูกค้าใช้บริการได้ด้วย

รถเก็บขยะ

ทำเป็นถังเก็บขยะพ่วงท้ายมอเตอร์ไซด์ และมีพนักงานเก็บขยะเป็นสาวสวยแต่งตัวเรียบร้อย

รถสามล้อและรถมอเตอร์ไซด์

การอนุรักษ์ต้นไม้ริมถนน

อาคารหลังเล็ก ๆ หน้าบ้าน และริมถนน

มีหลากหลายทั้งเป็นอาคารที่มีหลังคาเป็นรูปสามเหลี่ยม เพื่อใช้เป็นที่พักการะเหมือนศาลพระภูมิบ้านเราบ้าง เป็นร้านอาหาร เป็นศาลาป้าขบถสถานที่ ก็มีให้เห็น

รถขายกาแฟ

คนขายของเด็กเล่น

ขอขอบคุณนักอ่านทุกท่านที่อ่านมาถึงบรรทัดสุดท้ายนี้ครับ

เกี่ยวกับผู้เขียน

ประวัติส่วนตัว

เกิดวันที่ 11 สิงหาคม 2479 ที่บ้านเลขที่ 30 หมู่ 4 ต.อินทประมูล อ.โพธิ์ทอง
จ.อ่างทอง เป็นบุตรนายฝอย นางบุญเรือน พินรุพันธ์ บิดามารดามีอาชีพ ทำนา

ประวัติการศึกษา

สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา (ป. 4) จาก ร.ร.วัดเกาะ(โพธิ์ทองเพิ่มพิทยาคม) อ.โพธิ์ทอง จ.
อ่างทอง

สำเร็จการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม. 3) จาก ร.ร.มัธยมพองพิทยา
อ.โพธิ์ทอง จ.อ่างทอง

สำเร็จการศึกษา ประโยคครูประกาศนียบัตรจังหวัด (ว.) จาก ร.ร.ฝึกหัดครูพระนครศรีอยุธยา จ.
พระนครศรีอยุธยา

สำเร็จการศึกษา ประโยคครูมูล (ป.) จาก ร.ร.ฝึกหัดครูพระนครศรีอยุธยา
จ.พระนครศรีอยุธยา

สำเร็จการศึกษา ประโยคครูประถมการช่าง (ป.ป.ช.) จาก ร.ร.เพาะช่าง กรุงเทพมหานคร

สำเร็จการศึกษา ประโยคครูมัธยมการช่าง (ป.ม.ช.) จาก ร.ร.เพาะช่าง กรุงเทพมหานคร

สำเร็จการศึกษา การศึกษามัธยมศึกษา (กศ.บ.) จาก วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร

สำเร็จการศึกษา ครุศาสตรมหาบัณัฑิต (ค.ม.) จาก คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
กรุงเทพมหานคร

ประวัติการทำงาน

วิทยาลัยครูเทพสตรี ลพบุรี
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน

ตำแหน่งหน้าที่ในการทำงาน

หัวหน้าหมวดวิชาหัดดศึกษา วิทยาลัยครูเทพสตรี จ.ลพบุรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำภาควิชาศิลปและวัฒนธรรม คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก
ประธานบรรยเวกษั และ นายกสโมสรอาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก
รองศาสตราจารย์ประจำภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน กรุงเทพมหานคร
หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา, ประธานคณะกรรมการประชาสัมพันธ์, เลขานุการคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน กรุงเทพมหานคร
บรรณาธิการ วารสารศรีนครินทรวิโรฒ วิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
กรุงเทพมหานคร
เลขานุการและประชาสัมพันธ์ชมรมผู้สูงอายุ อาจารย์และข้าราชการ มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ
กรรมการโครงการสารานุกรมศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณัฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย และ
มหาวิทยาลัยปทุมธานี

ผลงานที่ปรากฏต่อสาธารณชน

เขียนบทความและสารคดีเกี่ยวกับศิลปะ โบราณคดี ประวัติศาสตร์ การศึกษา และการบริหารการศึกษา ลงพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ วารสาร และนิตยสารต่างๆ เช่น วิทยาสาร, วัฒนธรรมไทย, สามทหาร, พาที, เอกลักษ์ณ์ ไทย, เสียงอ่างทอง, ชาวกรุง, มิตรครู, สยามรัฐ, มติชน, สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์, มติครู, สยามโพสต์, ด้วย'ตูน, สารานุกรมศึกษาศาสตร์, ศิลปวัฒนธรรม, จดหมายข่าว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, จดหมายข่าว ชมรมผู้สูงอายุ โรงพยาบาลปากเกร็ดเวชการ, จดหมายข่าว ชมรมผู้สูงอายุ อาจารย์และข้าราชการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และวารสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นต้น

เขียนหนังสือที่พิมพ์เป็นเล่ม เช่น ศิลปศึกษาสำหรับครู, หัตถศึกษาแขนงต่างๆ, ความซาบซึ้งในศิลปะ, การสอนศิลปศึกษาในชั้นประถม, ศิลปะกับมนุษย์, ลพบุรีที่น่ารู้, อ่างทองของเรา, พิษณุโลกของเรา, เที่ยวชม โบราณวัตถุสถานในเมืองพิษณุโลก, อุดรดิตถ์ของเรา, พิจิตรของเรา, สุโขทัยเมืองเก่าของเรา, มรดกศิลปกรรม สยาม, การบริหารโรงเรียน, การบริหารโรงเรียนด้านความสัมพันธ์กับชุมชน, เทคนิคแห่งการเป็นผู้นำและ ธรรมะกับการศึกษา, ไปเชียงคาน มุ่งโตเกียว เที่ยวปารีส พิชิตยูนนาน, เมืองโบราณของเรา, ศิลปะโบราณคดีของ เกาะเกร็ดและนนทบุรี, เรื่องที่น่ารู้ในอเมริกา, เที่ยวคลองชมวัด, เที่ยววัดชมวัง : เมืองพิษณุโลก, ประวัติศาสตร์ เมืองนนทบุรี, เที่ยวยุโรป โฉบไปอเมริกา นักบริหารมืออาชีพ ประวัติศาสตร์เมืองนนทบุรี ชีวิตในวัยเด็กของ ผม ทอดน่องท่องดูของดีที่โพธิ์ทอง เที่ยวอเมริกาจากตะวันตกกวไปตะวันออก เที่ยวคลองชมวัด : นนทบุรี เที่ยวยุโรปแปดประเทศ ,เส้นทางนักบริหารมืออาชีพ เที่ยวอเมริกา 2 เมือง 2 รัฐ ,เที่ยวยุโรป โฉบอเมริกา รวม เรื่องสั้น : ชีวิตรักของข้าพเจ้า เที่ยวเวียตนาม การบริหารทรัพยากรทางการศึกษา เที่ยวอินเดีย : นมัสการพุทธ สถาน ผ่านไปยลทัสมาฮาล เอือนพม่า : ไหว้พระมหาชะเวดาทอง เที่ยวออสเตรเลีย : ชมนกเพนกวิ้นเดินพาเหรด คีนรั้ง ศึกษาดูงาน ปีนัง มาเลเซีย สิงคโปร์ เที่ยวชมนครวัดโดยไม่ต้องพึ่งทัวร์ และ พาไปดูเที่ยวสิงคโปร์

ที่อยู่ปัจจุบันของผู้เขียน

29/212 เมืองทองธานี ซอย 8

ถนนแจ้งวัฒนะ หมู่ที่ 9 ต.บางพูน

อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120

โทร. 0-2503-2668, 08-6539-9745

E-mail Address : huan@swu.ac.th, huanphinthuphan@hotmail.com

Website : https://www.facebook.com/huanphinthuphan?ref=tn_tnmn

<https://www.facebook.com/profile.php?id=100040539275043>

ขอขอบคุณนักอ่านทุกท่านที่อ่านมาถึงบรรทัดสุดท้ายนี้อีกครั้งครับ